

ΓΕΝΣ ΛΑΠΙΝΤΟΥΣ

ΕΥΚΟΛΟ ΧΡΗΜΑ

CRIME

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: SNABBA CASH
Από τις Εκδόσεις Wahlström & Widstrand, Στοκχόλμη 2011
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Εύκολο χρώμα**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jens Lapidus
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Σεβαστιάδου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χρυσούλα Μπουκουβάλα
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσένα Λαδοπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Jens Lapidus, 2006
Published by arrangement with Salomonsson Agency.
© Φωτογραφίας εξωφύλλου: 123 rf.com/Sascha Burkard
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2012

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2012, 2.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-774-2

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομηχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΓΕΝΣ ΛΑΠΙΝΤΟΥΣ

ΕΥΚΟΛΟ ΧΡΗΜΑ

Μετάφραση από τα σουηδικά:
Ξενοφών Παγκαλιάς

CRIME

«Τον κοίταξα και κούνησα το κεφάλι. “Δύσκολη μέρα”, είπα.

Εκείνος ανασήκωσε τους ώμους. “Και για μένα”, αποκρίθηκε και τράβηξε κατά τους ανισόπεδους κόμβους».

Ντένις Λεχέιν

«Λειτουργήσε. Συνέβη. Έστεκε. Το πραγματοποίησε – έφτιαξε άσπρο άλογο».

Τζέιμς Ελρόι

Πρόλογος

Την έπιασαν ζωντανή, γιατί αρνιόταν να πεθάνει. Ίσως ήταν αυτό που τους έκανε να την αγαπήσουν ακόμα περισσότερο. Ότι ήταν συνεχώς παρούσα, ότι την ένιωθαν αληθινή.

Αλλά αυτό ήταν επίσης κι εκείνο που δεν αντιλαμβάνονταν, το οποίο και θα μπορούσε να είναι το λάθος τους. Ότι εκείνη ζούσε, σκεφτόταν, ήταν παρούσα. Σχεδίαζε την πτώση τους.

Το ένα ακουστικό τής γλιστρούσε συνέχεια από το αυτί. Ο ιδρώτας το έκανε να γλιστράει. Το έβαξε μέσα στο αυτί της λοξά, σκεφτόταν ότι θα σφηνωνόταν, θα παρέμενε εκεί και θα συνέχιζε να παίζει μουσική.

Το μίνι iPod χοροπηδούσε στην τσέπη. Ήλπιζε πως αυτό ήταν ασφαλές εκεί μέσα. Δε θα έπρεπε με κανέναν τρόπο να το χάσει. Ήταν το αγαπημένο περιουσιακό της στοιχείο και δεν ήθελε να σκέφτεται ούτε καν τις γρατσουνιές που θα μπορούσαν να προκληθούν από τα χαλίκια αν της έπεφτε στο δρόμο.

Το ψηλάφισε με το χέρι. Δεν υπήρχε κίνδυνος. Οι τσέπες ήταν αρκετά βαθιές, και το iPod βρισκόταν σε ασφαλή θέση.

Το είχε προσφέρει ως δώρο στον εαυτό της για τα γενέθλιά της και το είχε γεμίσει με όσα Mp3 μπορούσε να χωρέσει. Το μινιμαλιστικό ντιζάν σε πράσινο γυαλιστερό μέταλλο ήταν αυτό που την είχε κάνει να το αγοράσει. Αλλά τώρα αυτό σήμαινε κάτι άλλο, κάτι σημαντικότερο για κείνην. Της χάριζε ηρεμία. Κάθε φορά που έπαιρνε το iPod στα χέρια της, επανέφερε στη μνήμη της στιγμές μοναξιάς όπως αυτές εδώ. Περιπτώσεις όπου ο κόσμος δεν την ενοχλούσε και μπορούσε να είναι μόνη με τον εαυτό της.

Άκουγε Μαντόνα. Ήταν ο τρόπος της να ξεχνάει, να τρέ-

χει ακούγοντας μουσική και να χαλαρώνει από αυτά που της προκαλούσαν ένταση. Εκτός αυτού, το ότι έκαιγε ταυτόχρονα θερμίδες ασφαλώς και αποτελούσε ένα βασικό συνδυαστικό όφελος.

Ακολουθούσε το ρυθμό. Έτρεχε στο τέμπο της μουσικής. Σήκωσε το αριστερό χέρι λίγο περισσότερο απ' ό,τι συνήθως κι έλεγξε τον μέσο χρόνο στο ρολόι της. Κάθε φορά που έκανε τζόκινγκ, επιχειρούσε να πετύχει νέα ρεκόρ. Με το πάθος ενός αθλητή, κρατούσε χρόνο, τον απομνημόνευε και κατόπιν κατέγραφε τα αποτελέσματα. Η διαδρομή ήταν συνολικά εφτά χιλιόμετρα. Η καλύτερή της επίδοση ήταν τριάντα τρία λεπτά. Κατά τη διάρκεια του χειμερινού εξαμήνου γυμναζόταν μόνο σε κλειστό χώρο, στα μηχανήματα για ασκήσεις με βάρη των γυμναστηρίων S.A.T.S., στο διάδρομο και στα όργανα *stairmaster*. Το θερινό εξάμηνο συνέχιζε στο γυμναστήριο, αλλά αντικαθιστούσε το διάδρομο με δρομάκια και χαλικόστρωτα μονοπάτια.

Κατευθυνόταν προς τη γέφυρα Λίλα Σετουλμπρούν στην άκρη του νησιού Γιουργκόρντεν – με τις επαύλεις, τις προεβείες, τα μουσεία και τους χώρους αναψυχής. Ψύχος αναδυόταν από την επιφάνεια του νερού. Η ώρα ήταν οχτώ, και το φως του ανοιξιάτικου απογεύματος άρχισε να χλωμιάζει στο σούρουπο. Οι φανοστάτες κατά μήκος του δρόμου δεν είχαν ανάψει ακόμα. Ο ήλιος τρεμόλαμπε στην πλάτη της χωρίς να της προσφέρει κάποια ζεστασιά. Κινηγούσε τη δική της μακριά σκιά μπροστά της και σκεφτόταν ότι έπειτα από λίγο δε θα την έβλεπε καθόλου. Αν και ύστερα, όταν οι λάμπες θα άρχιζαν να φωτίζουν το δρόμο, η σκιά της θα άλλαζε κατεύθυνση, ανάλογα με τους φανοστάτες κάτω από τους οποίους θα περνούσε.

Τα δέντρα είχαν αρχίσει να ρίχνουν φυλλαράκια. Οι λευκές ανεμώνες που δεν είχαν ανοίξει ακόμη απλώνονταν στο χορτάρι δίπλα στο δρόμο. Κατά μήκος του καναλιού κείτονταν ξερά καλάμια που είχαν επιζήσει από το χειμώνα. Αριστερά ορθώνονταν οι πανέμορφες επαύλεις. Η προεβεία της Τουρ-

κίας με τα καγκελόφραχτα παράθυρά της. Η πρεσβεία της Κίνας, πιο πάνω στο ύψωμα, περιφραγμένη με ψηλά ατσάλινα κάγκελα, κάμερες παρακολούθησης και προειδοποιητικές πινακίδες. Στη λέσχη κωπηλασίας βρισκόταν ένα μικρό ανάκτορο περιτριγυρισμένο από ξύλινο κίτρινο φράχτη. Πενήντα μέτρα πιο κάτω υπήρχε μια επιμήκης έπαυλη με ένα περίπτερο στο πλάι κι ένα γκαράζ, που φάνταζε χτισμένο μέσα στα ριζά του λόφου.

Οι πολυτελείς ιδιωτικές κατοικίες, χωρίς να πολυφαίνονται, βρίσκονταν διάσπαρτες κατά μήκος όλης της διαδρομής όπου συνήθιζε να κάνει τζόκινγκ. Κάθε φορά που έτρεχε, τις έλεγγε: κρυμμένες τεράστιες επαύλεις, που τις προστάτευαν θάμνοι και φράχτες. Αναρωτιόταν γιατί προσπαθούσαν να τις κάνουν να φαίνονται σαν απλά οικήματα, ενώ όλοι γνώριζαν ότι στο Γιουργκόρντεν δε μένουν τίποτε ασήμαντοι άνθρωποι.

Προσπέρασε δύο κοπέλες που βάδιζαν σε γρήγορο ρυθμό. Περπατούσαν με κείνο το ιδιαίτερο στιλ *power walk* του Εστερμάλμ, της αριστοκρατικής συνοικίας της Στοκχόλμης, που κυριαρχούσε στο Βασιλικό Γιουργκόρντεν. Γιλέκο με πούπουλα πάνω από μακρουμάνικο μπλουζάκι, παντελόνι αθλητικής φόρμας και πάνω απ' όλα το τζόκει, κατεβασμένο χαμηλά στο κεφάλι. Η δική της αθλητική αμφίεση ήταν σοβαρότερη. Μαύρο αντιανεμικό μπουφάν Nike Clima-FIT και κολλητό παντελόνι δρομέα. Ρούχα που ανέπνεαν. Στερεότυπη κάπως περιβολή, αλλά έκανε τη δουλειά της.

Ξαναήρθαν οι μνήμες από το Σαββατοκύριακο εκείνο πριν από τρεις εβδομάδες. Προσπάθησε να τις αποδιώξει και να προσηλωθεί στη μουσική ή να συγκεντρωθεί στο τρέξιμό της. Αν επικεντρωνόταν στη μισή διαδρομή γύρω από το κανάλι και στις καναδέζικες χήνες που ήταν υποχρεωμένη να αποφεύγει, μπορεί και να κατόρθωνε να ξεχάσει.

Η Μαντόνα στα ακουστικά. Στο χωμάτινο δρομάκι υπήρχαν καβαλίνες.

Νόμιζαν ότι μπορούσαν να την εκμεταλλεύονται όπως ήθελαν. Αλλά ήταν εκείνη που τους εκμεταλλευόταν. Αυτή της η στάση την προστάτευε. Επέλεγε μόνη της τι θα έκανε και πώς θα ένιωθε. Στην κοινωνία, επισήμως, εκείνοι ήταν πετυχημένοι, εύποροι, ισχυροί άντρες. Τα ονόματά τους φιγουράριζαν στα πρωτοσέλιδα των οικονομικών ένθετων, στα *tickers* των χρηματιστηριακών συναλλαγών και στην ανώτατη κλίμακα του φορολογικού συντελεστή. Στην πραγματικότητα ήταν ένας σωρός οικτρών, θλιβερών αποτυχημένων. Άτομα στερημένα από κάτι. Άτομα που είχαν καταφανώς την ανάγκη της.

Το μέλλον της ήταν προδιαγεγραμμένο. Θα συμμετείχε στο θέατρο αυτό ώσπου να έρθει η κατάλληλη στιγμή να διακόψει και να προβεί στην αποκάλυψή τους. Κι αν δεν ήθελαν να τους αποκαλύψει, θα έπρεπε να πληρώσουν. Είχε προετοιμαστεί γι' αυτό μάζευε επί μήνες πληροφορίες. Είχε εκμαιεύσει εξομολογήσεις, είχε κρύψει μαγνητόφωνα κάτω από κρεβάτια, είχε κινηματογραφήσει κιόλας ορισμένους από αυτούς. Είχε νιώσει αληθινός πράκτορας του FBI, με μία διαφορά: ο δικός της φόβος ήταν μεγαλύτερος.

Επρόκειτο για χοντρό παιχνίδι. Γνώριζε τους κανόνες. Αν κάτι πήγαινε στραβά, αυτό θα σήμαινε και το τέλος. Το πράγμα, όμως, θα λειτουργούσε. Το σχέδιό της ήταν να τα παρατήσει όταν θα συμπλήρωνε τα είκοσι τρία. Θα άφηνε τη Στοκχόλμη για κάτι καλύτερο, μεγαλύτερο, πιο κουλ.

Δύο νεαρές κοπέλες με στητή κορμολοσισιά πλησίαζαν έφιππες από την πρώτη γέφυρα που βρισκόταν κοντά στο πολυτελές εστιατόριο *Djurgårdsbrunnns Wårdshus*. Δεν είχαν γνωρίσει ακόμα τη Ζωή, με κεφαλαίο Ζ, όπως εκείνη πριν το σκάσει από το σπίτι της. Διόρθωσε τον εαυτό της, γιατί ο στόχος της παρέμενε ακόμη αμετακίνητος. Να προχωρήσει στητή και έφιππη μέσα στη Ζωή. Θα το κατάφερε.

Ένας άντρας με το σκύλο του στεκόταν στη γέφυρα. Μιλούσε στο κινητό του, ενώ την ακολουθούσε συγχρόνως με το

βλέμμα του. Το είχε συνηθίσει τώρα πια. Προκαλούσε το ενδιαφέρον από την πρώιμη εφηβεία της, κι έπειτα από κείνη την ιστορία με την αυξητική στήθους στα είκοσί της, τα βλέμματα των αντρών καρφώνονταν διαρκώς επάνω της σαν πολιορκητικός κριός. Αυτό της γαργαλούσε τη ματαιοδοξία και ταυτόχρονα την αηδίαζε.

Ο άντρας φαινόταν καλοφτιαγμένος. Φορούσε δερμάτινο μπουφάν, τζιν παντελόνι και στρογγυλό κασκέτο στο κεφάλι. Υπήρχε, όμως, κάτι το αλλιώτικο επάνω του. Δε διέκρινε εκείνη τη συνηθισμένη αντρική ξελιγωμάρα στα μάτια του. Αντίθετα, αισθάνθηκε πως ήταν ισορροπημένος, μετρημένος, επικεντρωμένος. Σαν να μιλούσε για κείνη στο κινητό.

Ο χωματόδρομος τέλειωσε. Ο δρόμος στη συνέχεια έως την τελευταία γέφυρα, τη Λίλα Σετουλσμπρούν, ήταν ασφαλτοστρωμένος και είχε σε πολλές μεριές βαθιές ρωγμές. Σκέφτηκε την περίπτωση να συνεχίσει το τρέξιμο στο πολυπατημένο γρασίδι, αλλά υπήρχαν πάρα πολλές καναδεζικές χήνες εκεί. Οι εχθροί της.

Τη γέφυρα, που βρισκόταν αρκετά πιο πέρα, μόλις που τη διέκρινε. Γιατί δεν άναβαν τα φώτα; Δεν άναβαν συνήθως αυτόματα όταν σκοτεινίαζε; Προφανώς όχι απόψε.

Ένα φορτηγάκι ήταν σταθμευμένο, με το πίσω μέρος του στραμμένο προς τη γέφυρα. Ψυχή δε φαινόταν.

Είκοσι μέτρα πιο πέρα υπήρχε μια πολυτελής βίλα με θέα προς τη θάλασσα. Γνώριζε τον ιδιοκτήτη, ο οποίος είχε χτίσει τη βίλα παράνομα μέσα στον τεράστιο παλιό αχυρώνα που προϋπήρχε εκεί. Επρόκειτο περί ισχυρού άντρα.

Προτού στρίψει για να κατευθυνθεί προς τη γέφυρα, αντιλήφθηκε ότι το φορτηγάκι βρισκόταν κατά παράδοξο τρόπο κοντά στο δρομάκι, σε απόσταση δύο μέτρων από κείνη καθώς έστριβε δεξιά.

Οι πόρτες από το φορτηγάκι άνοιξαν. Δύο άντρες βγήκαν έξω. Δεν πρόλαβε να αντιληφθεί τι συνέβαινε. Ένας τρίτος

άντρας κατέφτασε τρέχοντας από πίσω της. Πού βρισκόταν αυτός έως εκείνη τη στιγμή; Ήταν αυτός με το σκύλο που την παρατηρούσε προηγουμένως; Οι άντρες που είχαν βγει από το φορηγάκι την άρπαξαν. Της έκλεισαν το στόμα με κάτι. Εκείνη προσπάθησε να φωνάξει, να γδάρει, να χτυπήσει. Πήρε βαθιά ανάσα και ζαλίστηκε. Κάτι είχε το πανί με το οποίο της είχαν κλείσει το στόμα. Τίναξε σπασμωδικά το σώμα της, τράβηξε τα χέρια τους. Δε βοήθησε. Εκείνοι ήταν πολύ ογκώδεις. Γρήγοροι. Δυνατοί.

Οι άντρες την έσυραν βίαια στο φορηγάκι. Το τελευταίο που πρόλαβε να σκεφτεί ήταν πως μετάνιωσε που είχε έρθει κάποτε να μείνει στη Στοκχόλμη. Σ' αυτή την κωλόπολη.

* * *

Δικαστική Υπόθεση: B 4537-04
 Μαγνητοταινία 1237 A 0,0 - B 9,2
 Αντίγραφο

Το παρόν αποτελεί τη δικαστική υπόθεση B 4537-04: ο εισαγγελέας εναντίον του Χόρχε Σαλίνας Μπάριο, κεφάλαιο κατηγορίας υπ' αριθμόν 1. Πρόκειται για την ανάκριση του κατηγορουμένου Χόρχε Σαλίνας Μπάριο.

Πρωτοδίκης: Θα ήθελες να μας αφηγηθείς με δικά σου λόγια τα γεγονότα;

Κατηγορούμενος: Δεν υπάρχουν και πολλά να πω. Η αλήθεια είναι πως η αποθήκη δε χρησιμοποιείται από μένα. Το όνομά μου υπάρχει μόνο στο ενοικιαστήριο, ως χάρη σ' ένα φίλο. Ξέρετε, μερικές φορές πρέπει να βοηθάει κανείς λιγάκι. Πάντως αποθήκευα κι εγώ πότε πότε πράγματα εκεί, αλλά το όνομά μου υπήρχε μόνο στα χαρτιά. Η αποθήκη δεν είναι δική μου. Αυτά είναι περίπου όσα έχω να πω.

Πρωτοδίκης: Μάλιστα. Αν αυτά ήταν όσα είχες να πεις, παρακαλώ να λάβει το λόγο ο κύριος εισαγγελέας.

Εισαγγελέας: Όταν λες αποθήκη, εννοείς τον αποθηκευτικό χώρο του Shurgard Self-Storage στην Κούνιενς Κούρβα νότια της Στοκχόλμης;

Κατηγορούμενος: Ναι, βέβαια.

Εισαγγελέας: Και ισχυρίζεσαι ότι δεν είσαι εσύ αυτός που χρησιμοποιεί την αποθήκη;

Κατηγορούμενος: Έτσι ακριβώς. Εγώ υπέγραψα το συμβόλαιο και το έκανα για να φανώ εντάξει απέναντι σ' ένα φιλαράκι που δεν του επιτρέπεται να νοικιάζει αίθουσες και τα τέτοια. Δεν είναι αξιόπιστο πρόσωπο, γιατί έχει πάρα πολλά χρέη. Δεν είχα ιδέα ότι υπήρχε τόσο σκατό εκεί μέσα.

Εισαγγελέας: Και τίνος είναι η αποθήκη;

Κατηγορούμενος: Αυτό δεν μπορώ να το πω.

Εισαγγελέας: Τότε ας μου επιτραπεί να επικαλεστώ τη σελίδα 24 της κατάθεσής σου στην προανάκριση. Πρόκειται για ανάκριση του Χόρχε Σαλίνας Μπάριο, η οποία έλαβε χώρα την 4η Απριλίου του τρέχοντος έτους. Διαβάζω το τέταρτο εδάφιο, όπου αναφέρει: «Την αποθήκη τη νοικιάζει ένας που λέγεται Μράντο, νομίζω. Δουλεύει για τα μεγάλα αφεντικά, αν καταλαβαίνεις τι εννοώ. Εγώ έχω υπογράψει το συμβόλαιο μίσθωσης, αλλά στην πραγματικότητα ο χώρος χρησιμοποιείται από κείνον». Ισχύουν αυτά ή όχι;

Κατηγορούμενος: Όχι, όχι. Αυτά δεν είναι σωστά. Κάποια παρεξήγηση θα πρέπει να έχει γίνει. Εγώ δεν τα είπα ποτέ αυτά.

Εισαγγελέας: Μα αφού είναι καταγεγραμμένα εδώ. Σημειώνεται ακόμα πως το κείμενο της κατάθεσής σου αναγνώστηκε και εγκρίθηκε από σένα. Γιατί δεν είπες κάτι αν είχαν παρερμηνευτεί τα λεγόμενά σου;

Κατηγορούμενος: Φοβόμουν, να πούμε. Δεν είναι και τόσο εύκολο να εξηγείς τα πάντα με τον σωστό τρόπο όταν σε ανακρίνουν. Έγινε κάποια παρεξήγηση. Οι αστυνομικοί με πίε-

ζαν. Φρίκαρα. Θα τα είπα μάλλον για να αποφύγω τη συνείδηση της ανάκρισης. Δεν ξέρω κανέναν που να λέγεται Μράντο. Ορκίζομαι.

Εισαγγελέας: Α, δεν ξέρεις... Ο Μράντο είπε στην ανάκρισή του ότι γνωρίζει ποιος είσαι. Κι εσύ μόλις ανέφερες ότι δεν ήξερες πως υπήρχε τόσο σκατό εκεί μέσα. Τι εννοείς με τη λέξη «σκατό»;

Κατηγορούμενος: Ναρκωτικά, να πούμε. Το μοναδικό πράγμα που είχα αποθηκεύσει εγώ εκεί μέσα ήταν περίπου δέκα γραμμάρια κοκαΐνη για προσωπική χρήση. Κάνω χρήση εδώ και πολλά χρόνια. Εκτός από αυτό, χρησιμοποιούσα την αποθήκη για να βάζω έπιπλα και ρούχα, επειδή μετακόμιζα συχνά. Οι άλλες ποσότητες δεν ήταν δικές μου και δεν ήξερα ότι υπήρχαν εκεί.

Εισαγγελέας: Και σε ποιον ανήκουν τα ναρκωτικά;

Κατηγορούμενος: Δε γίνεται να μιλήσω γι' αυτό. Ξέρετε, μπορεί να μου κάνουν αντίποινα. Νομίζω ότι εκείνος που έβαλε εκεί την κοκαΐνη μπορεί και να είναι το πρόσωπο που πουλάει και σε μένα ττρόγκες. Έχει το κλειδί της αποθήκης. Η ζυγαριά, όμως, είναι δική μου. Την χρησιμοποιώ για να μετράω τις δικές μου δόσεις. Για προσωπική χρήση. Αλλά δεν πουλάω τίποτα. Δουλειά έχω. Δε χρειάζεται να κάνω διακίνηση.

Εισαγγελέας: Τι δουλειά κάνεις;

Κατηγορούμενος: Οδηγώ αυτοκίνητο διανομών. Συχνότερα στις αργίες. Πέφτει καλό παραδάκι. Μαύρο, ξέρετε.

Εισαγγελέας: Δηλαδή, αν σε καταλαβαίνω σωστά, εννοείς ότι η αποθήκη δεν ανήκε σε κάποιον που λέγεται Μράντο, αλλά σε κάποιον άλλο. Κι αυτός ο άλλος είναι το βαποράκι που εφοδιάζει εσένα; Πώς, όμως, βρέθηκαν τρία κιλά κοκαΐνης εκεί μέσα; Είναι αρκετά μεγάλη ποσότητα. Ξέρεις πόσο μπορεί να κοστίζει στο πεζοδρόμιο;

Κατηγορούμενος: Δεν ξέρω ακριβώς. Εγώ φυσικά δεν που-

λάω τέτοια πράγματα. Αλλά είναι πολύ πράμα, ίσως κι ένα εκατομμύριο κορόνες. Αυτός που μου πουλάει ναρκωτικά αφήνει το πράμα στην αποθήκη αφού τον έχω πληρώσει. Με αυτό τον τρόπο, αποφεύγουμε την άμεση επαφή, όπως και το να μας βλέπουν μαζί. Νομίζουμε πως είναι καλός αυτός ο τρόπος. Τώρα, όμως, φαίνεται ότι μου την έχει φέρει. Πήγε κι έβαλε όλο εκείνο το σκατόπραμα στην αποθήκη για να με χώσουν μέσα.

Εισαγγελέας: Μπορούμε να το πάρουμε αυτό από την αρχή; Λες δηλαδή ότι η αποθήκη δεν ανήκει σε κάποιον που λέγεται Μράντο. Στην πραγματικότητα δεν ανήκει ούτε και σε σένα. Ούτε και σ' αυτόν που σε εφοδιάζει ανήκει, αλλά εκείνος τη χρησιμοποιεί μερικές φορές για τις μεταξύ σας δοσοληψίες. Και τώρα πιστεύεις ότι είναι αυτός που αποθηκεύει εκεί όλη την κοκαΐνη. Χόρχε, θεωρείς ότι μπορούμε να πιστέψουμε αυτά που λες; Γιατί να θέλει ο προμηθευτής σου να φυλάει τρία κιλά κοκαΐνης σε μια αποθήκη όπου έχεις εσύ πρόσβαση; Εκτός αυτού, αλλάζεις τα λεγόμενά σου διαρκώς και δε θέλεις να αναφέρεις κάποια ονόματα. Δεν είσαι αξιόπιστος.

Κατηγορούμενος: Ελάτε τώρα... Δεν είναι και τόσο περίπλοκο, αλλά τα έχω κι εγώ λιγάκι χαμένα. Έτσι έχει το πράγμα. Εγώ χρησιμοποιώ την αποθήκη πολύ λίγο. Ο προμηθευτής μου δεν τη χρησιμοποιεί σχεδόν ποτέ. Δεν ξέρω σε ποιον ανήκει όλη εκείνη η κοκαΐνη. Φαίνεται, όμως, πιθανό να είναι το σκατόπραμα του προμηθευτή μου.

Εισαγγελέας: Και οι πλαστικές σακουλίτσες γραμματοσήμων όπου βάζουν τις δόσεις των ναρκωτικών σε ποιον ανήκουν;

Κατηγορούμενος: Αυτές θα πρέπει να είναι του προμηθευτή μου.

Εισαγγελέας: Και πώς λέγεται αυτός;

Κατηγορούμενος: Δεν μπορώ να πω.

Εισαγγελέας: Γιατί συνεχίζεις να ισχυρίζεσαι πως η αποθήκη δεν είναι στην πραγματικότητα δική σου και πως δεν

είναι δικά σου τα ναρκωτικά που βρέθηκαν εκεί; Αφού όλα αυτό δείχνουν.

Κατηγορούμενος: Δε θα είχα ποτέ την οικονομική δυνατότητα να αγοράσω τόσο μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών. Πέρα από αυτό, σας είπα ότι εγώ δεν κάνω διακίνηση. Τι παραπάνω να πω; Απλούστατα τα ναρκωτικά δεν είναι δικά μου.

Εισαγγελέας: Άλλοι μάρτυρες σ' αυτήν τη δίκη έχουν αναφέρει ένα ακόμα όνομα. Υπάρχει περίπτωση τα ναρκωτικά να ανήκουν σε κάποιον σύντροφο του Μράντο ονόματι Ράντοβαν. Ράντοβαν Κράνγιτς.

Κατηγορούμενος: Όχι, δε νομίζω. Δεν έχω ιδέα ποιος είναι αυτός.

Εισαγγελέας: Ναι, εγώ νομίζω πως ξέρεις. Στην ανάκριση ανέφερες ότι γνωρίζεις το αφεντικό του Μράντο. Δεν είναι ο Ράντοβαν αυτός που εννοούσες;

Κατηγορούμενος: Μα σας το είπα ήδη. Δεν έχω μιλήσει ποτέ για κανένα Μράντο. Είναι λάθος αυτό. Επομένως, πώς θα μπορούσα να ξέρω για ποιο πράγμα μιλάτε τώρα; Ε; Μπορείτε να μου απαντήσετε σ' αυτό;

Εισαγγελέας: Αυτός που κάνει ερωτήσεις εδώ είμαι εγώ, όχι εσύ. Ποιος είναι ο Ράντοβαν;

Κατηγορούμενος: Είπα ότι δεν ξέρω.

Εισαγγελέας: Για προσπάθησε...

Κατηγορούμενος: Δεν ξέρω, ΓΑΜΩΤΟ! Μήπως είσαι καθυστερημένος και δεν πάνεις όσα λέω;

Εισαγγελέας: Αυτό το σημείο ήταν μάλλον ευαίσθητο... Δεν έχω άλλες ερωτήσεις. Ευχαριστώ. Ο δικηγόρος μπορεί να υποβάλει τώρα τις ερωτήσεις του.

* * *

Το παρόν αφορά τη δικαστική υπόθεση Β 4537-04: ο εισαγγελέας εναντίον του Χόρχε Σαλίνας Μπάρριο, κεφάλαιο κα-

τηγορίας υπ' αριθμόν 1. Ακολουθεί ακρόαση του μάρτυρα Μράντο Σλόβοβιτς σχετικά με ναρκωτικά τα οποία βρέθηκαν σε κάποια αποθήκη επί της Κούνιενς Κούρβα. Ο μάρτυρας έχει ορκιστεί και του έχει γίνει υπενθύμιση αναφορικά με τη βαρύτητα του όρκου. Την ακρόαση έχει εισηγηθεί ο εισαγγελέας, ο οποίος και αρχίζει με ερωτήσεις.

Εισαγγελέας: Έχεις αναφερθεί κατά την προανάκριση του κατηγορουμένου, Χόρχε Σαλίνας Μπάριο, ως αυτός που νοικιάζει μίαν αποθήκη στο Shurgard Self-Storage επί της Κούνιενς Κούρβα στο Σαρχόλμεν. Πώς σχετίζεται ο Χόρχε μαζί σου κι εσύ με κείνον;

Μάρτυρας: Γνωρίζω τον Χόρχε, αλλά δε νοικιάζω καμία αποθήκη. Γνωριζόμαστε από πιο παλιά. Έπαιρνα κι εγώ ναρκωτικά, αλλά τα έκοψα πριν από δύο χρόνια. Πότε πότε συναντάω τον Χόρχε. Πιο πρόσφατα τον είδα στο Εμπορικό Κέντρο της Σόλνα.* Μου είπε ότι τώρα φρόντιζε τις δουλειές του με τα ναρκωτικά από μίαν αποθήκη στην άλλη πλευρά της πόλης. Είπε πως είχε ανέβει για τα καλά και πως είχε αρχίσει να πουλάει πολλή κοκαΐνη.

Εισαγγελέας: Εκείνος λέει ότι δε σε γνωρίζει.

Μάρτυρας: Δεν είναι έτσι. Δεν είμαστε φίλοι ακριβώς, αλλά γνωριζόμαστε.

Εισαγγελέας: Μάλιστα. Μπορείς να θυμηθείς πότε τον συνάντησες; Μπορείς να μας αναφέρεις με λεπτομέρειες τι είχε πει;

Μάρτυρας: Ήταν κάποια φορά την περασμένη άνοιξη. Τον Απρίλιο, νομίζω. Βρέθηκα στη Σόλνα για να συναντήσω κάτι παλιόφιλους. Διαφορετικά δε βρίσκομαι και τόσο συχνά εκεί. Στο δρόμο προς το σπίτι μπήκα στο Εμπορικό Κέντρο

* Δήμος βόρεια της Στοκχόλμης (Σ.τ.Μ.).

της Σόλνα να παίξω ιππόδρομο. Μέσα στο πρακτορείο στοιχημάτων συνάντησα τον Χόρχε. Ήταν καλοντυμένος, και ίσα που τον αναγνώρισα. Την περίοδο που ήμαστε φίλοι, ξέρετε, βούλιαζε σταθερά στα σκατά.

Εισαγγελέας: Και τι σου είπε;

Μάρτυρας: Μου είπε ότι τα πράγματα πήγαιναν καλά για κείνον. Τον ρώτησα με τι ασχολιόταν. Απάντησε πως έκανε καλές δουλειές με την κόκα. Εννοούσε την κοκαΐνη. Εγώ είχα σταματήσει με αυτά και δεν ήθελα να ακούσω περισσότερα. Αλλά εκείνος καυχιόταν. Ανέφερε πως όλο το πράμα το φύλαγε σε μίαν αποθήκη στα νότια της πόλης. Τον παρακάλεσα τότε να πάψει, γιατί δεν ήθελα να ακούω για όλες εκείνες τις κουταμάρες με τις οποίες καταπιανόταν. Νευρίασε μαζί μου. Μου είπε να πάω στο διάολο ή κάτι τέτοιο.

Εισαγγελέας: Δηλαδή θύμωσε;

Μάρτυρας: Ναι. Έγινε έξω φρενών όταν του είπα πως αυτά που λέει είναι ένα μάτσο σκατά. Και μάλλον γι' αυτό σκαρφίστηκε ότι εγώ σχετιζόμουν κατά κάποιον τρόπο με αυτή την αποθήκη.

Εισαγγελέας: Σου ανέφερε κάτι άλλο για την αποθήκη;

Μάρτυρας: Όχι. Είπε μονάχα ότι φύλαγε σ' αυτήν την κοκαΐνη του. Κι ότι βρισκόταν στο Σαρχόλμεν.

Εισαγγελέας: Μάλιστα. Ευχαριστώ. Δεν έχω άλλες ερωτήσεις.

ΜΕΡΟΣ 1

Ο Χόρχε Σαλίνας Μπάρριο έμαθε γρήγορα τους κανόνες του παιχνιδιού. Ο *numero uno* εν συνόψει: ποτέ μη φλυαρείς. Τον κανόνα αυτό, στην εξελιγμένη του μορφή, τον έπαιζε στα δάχτυλα. Ποτέ μην αντιλέγεις. Ποτέ μην καρφώνεις τη ματιά σου σε κάποιον. Να μένεις εκεί όπου είσαι. Ποτέ μην καρφώνεις. Τέλος, φά' τη χοντρά στον κώλο – χωρίς βογκητά. Μεταφορικά, εννοείται.

Η ζωή τον είχε χέσει τον Χόρχε. Η ζωή ήταν γαμημένη. Η ζωή ήταν σκληρή. Αλλά ο Χόρχε άντεχε περισσότερο – θα τους έδειχνε.

Η στενή ρούφηξε την ενέργειά του. Του έκλειψε το γέλιο. Η *rap life* μεταλλαγμένη σε *crap life*. Αλλά εκείνο που αυτός και μόνο αυτός γνώριζε ήταν ότι υπήρχε ένα τέλος, μια ιδέα που θα ολοκληρωνόταν, μια διέξοδος. Χόρχε: ο τύπος που ήταν αδύνατο να υποτάξεις. Θα έβγαινε έξω, θα δραπέτευε, θα το έσκαγε από τούτη τη κωλότρυπα. Είχε ένα καλό σχέδιο. Και ήταν πολύ σούπερ.

Losers – adios.

Έναν χρόνο, τρεις μήνες κι εννιά μέρες στην ψειρού. Δηλαδή δεκαπέντε μήνες περισσότερο απ' ό,τι θα έπρεπε πίσω από έναν τοίχο από μπετόν ύψους επτά μέτρων. Το μεγαλύτερο διάστημα που είχε μείνει μέσα ο Χόρχε. Στο παρελθόν είχε εκτίσει μόνο μικρότερες ποινές. Τρεις μήνες για κλοπή, τέσσερις μήνες για εμπορία ναρκωτικών, υπερβολική ταχύτητα και οδήγηση χωρίς άδεια. Η διαφορά τούτη τη φορά: αναγκάστηκε να χτίσει μια ζωή εδώ μέσα.

Το Εσπερόκερ ήταν μια από τις φυλακές που ανήκαν στην κατηγορία 2, ένα κλειστό σωφρονιστικό κατάστημα δεύτερου βαθμού. Ιδιαιτερότητα: άτομα καταδικασμένα για πλημμελή-

ματα που σχετίζονταν με ναρκωτικά. Αυστηρή φύλαξη και από τις δύο πλευρές. Κανένας και τίποτα που δε θα έπρεπε δεν περνούσε μέσα. Λαγωνικά της δίωξης ναρκωτικών οσμίζονταν κάθε επισκέπτη. Ανιχνευτές μετάλλων οσμίζονταν κάθε τσέπη. Οι δεσμοφύλακες οσμίζονταν τη γενική ατμόσφαιρα. Ύποπτοι τύποι μην μπαίνετε στον κόπο. Εδώ η είσοδος επιτρεπεται μόνο σε μαμάδες, παιδιά και δικηγόρους.

Παρ' όλα αυτά, δεν πέτυχαν το στόχο τους. Κατά τη θητεία του προηγούμενου διευθυντή συνήθως δεν κυκλοφορούσαν ναρκωτικά στο συγκεκριμένο σωφρονιστικό κατάστημα. Τώρα πετούσαν με σφεντόνα πάνω από τους τοίχους σακούλες με χόρτο. Μπαμπάδες έπαιρναν από τις κόρες τους σχέδια ζωγραφικής που ήταν πασαλειμμένα άργα με LSD. Το σκατόπραμα αυτό το έκρυβαν στην εσωτερική οροφή των κοινόχρηστων χώρων, όπου οι σκύλοι δεν μπορούσαν να το μυρίσουν, ή το έθαβαν στο γρασίδι του προαυλίου. Έτσι, όλοι ήταν υπόλογοι, αλλά ταυτόχρονα κανένας.

Πολλοί φούμαραν φούντα καθημερινά. Έπιναν δεκαπέντε λίτρα νερό το εικοσιτετράωρο, για να μην μπορεί να ανιχνευτεί κάτι κατά την εξέταση ούρων. Άλλοι κάπνιζαν ηρωίνη. Έμεναν στο κελί κι έκαναν τους άρρωστους επί δύο μέρες, ώσπου στο κάτουρό τους να μην υπάρχει κάποια θετική ένδειξη.

Οι φυλακισμένοι παρέμεναν μεγάλο διάστημα στο Εστερόκερ. Έφτιαχναν ομάδες. Οι δεσμοφύλακες έκαναν ό,τι μπορούσαν για να διαλύουν τις συμμορίες: Original Gangsters, αλλέως OG, Hells Angels, αλλέως HA, Bandidos, Γιουγκοσλάβοι, Brödraskapet Wolfpack, Fittja Boys. *You name it*.

Πολλοί δεσμοφύλακες ήταν φοβισμένοι. Είχαν πετάξει την πετσέτα. Έπαιρναν χιλιάρικά που τους τα έχωναν στην ουρά του συσσιτίου, στο γήπεδο του ποδοσφαίρου, στο συνεργείο. Η διεύθυνση της φυλακής προσπαθούσε να διατηρεί τον έλεγχο. Να τους διαλύει. Να στέλνει μέλη ομάδων σε άλλες φυλακές. Αλλά τι σημασία είχε. Οι συμμορίες υπήρχαν έτσι κι αλλιώς

σε κάθε φυλακή. Οι διαχωριστικές γραμμές ήταν σαφείς: φυλή, προάστιο, είδος παραπτώματος. Οι ρατσιστικές συμμορίες δεν είχαν μέτρο. Τις βαριές εκδοχές αποτελούσαν οι ΗΑ, οι Bandidos, οι Γιουγκοσλάβοι και οι ΟΓ. Οργανωμένοι απ' έξω. Έριχναν πολλή δουλειά. Το πλαίσιο του τομέα δράσης συγκεκριμένο: να τσεπώνουν χοντρή κασαπούρα μέσω πολύπλευρων εγκληματικών ενεργειών, κι έτσι να πετύχουν κάποιο συμβιβασμό σχετικά με τις δραστηριότητές τους.

Έξω από τα τείχη ήταν οι ίδιες συμμορίες που κυβερνούσαν την πόλη. Σε τούτους εδώ τους καιρούς, τα μικροσκοπικά κινητά τηλέφωνα που περνούσαν μέσα κρυφά καθιστούσαν το πράγμα τόσο εύκολο, όσο και το να ψάχνεις κανάλια στην τηλεόραση με το τηλεχειριστήριο. Η κοινωνία θα ήταν προτιμότερο να συνθηκολογήσει.

Ο Χόρχε τούς απέφευγε. Μετά, όμως, απέκτησε φίλους. Τα κατάφερε. Βρήκε σημεία επαφής. Με τους Χιλιανούς τσούλαγε το πράγμα. Με κείνους από την περιοχή της Σολεντούνα, ενός δήμου στα βόρεια της Στοκχόλμης, τσούλαγε. Οι περισσότερες σχέσεις που είχαν να κάνουν με την κόκα τσούλαγαν.

Έκανε παρέα με έναν ηλικιωμένο Λατίνο, τον Ρολάνδο, από το προάστιο της Στοκχόλμης Μέρστα. Ο τύπος είχε έρθει στη Στοκχόλμη από το Σαντιάγκο το 1984. Γνώριζε περισσότερα περί κόκας απ' ό,τι θα γνώριζε ένας γκάουτσο για την καβαλίνα – αλλά η κοκαΐνη δεν τον είχε τσακίσει τελείως. Του έμεναν δύο χρόνια ακόμα για να ολοκληρώσει την ποινή του, που του επιβλήθηκε επειδή είχε επιχειρήσει να περάσει πολύ κοκαΐνης μέσα σε μπουκάλια από σαμπουάν. Καλό παιδί για φίλος. Ο Χόρχε είχε ακούσει το όνομά του ήδη από τότε που έμενε στη Σολεντούνα. Το καλύτερο απ' όλα: ο Ρολάνδο είχε επαφές με τους τύπους των ΟΓ. Αυτό άνοιγε πόρτες. Παρείχε προνόμια. Έφερνε χοντρά οφέλη. Πρόσβαση σε κινητά τηλέφωνα, σε μαριχουάνα, αν είχες τύχη και σε κόκα, σε πορνοφυλλάδες, σε χυλό βύνης. Σε πολλά τσιγάρα.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΝΟΥΑΡ – ΒΙΒΛΙΟ 1

Ο Χόρχε: ένας Λατίνος που πουλάει ναρκωτικά και που δεν πρόκειται να μείνει στη φυλακή· πρέπει να βγει για να εκδικηθεί εκείνους οι οποίοι τον έχουν προδώσει.

Ο Μράντο: ένας Γιουγκοσλάβος επαγγελματίας φονιάς που παίρνει χάρια σαν να ήταν καραμέλες και σπάει τα δάχτυλα των θυμάτων του με το ένα χέρι, χαϊδεύοντας ταυτόχρονα το μάγουλο της κόρης του με το άλλο.

Ο JW: ένας επαρχιώτης που ονειρεύεται μεγαλεία και κάνει διάφορες νυχτερινές δουλειές του ποδαριού, απλώς και μόνο για να παίζει τον πλούσιο στις παρέες των μεγαλοστών.

Και οι τρεις ψάχνουν το εύκολο χρήμα, μια λεωφόρο της δόξας, και κάπως έτσι οι δρόμοι τους θα συναντηθούν μέσα στο κύκλωμα εμπορίου κοκαΐνης. Σύντομα, όμως, ένας άλλος, πολύ βαθύτερος δεσμός θα τους ενώσει: το να πάρουν εκδίκηση από τον άνθρωπο που έχει βλάψει και τους τρεις με διαφορετικούς τρόπους.

Το ΕΥΚΟΛΟ ΧΡΗΜΑ συνιστά ένα σκοτεινό αστικό μύθο γύρω από τα ναρκωτικά, τα χρήματα και τη διεστραμμένη αίσθηση της δικαιοσύνης που κυριαρχεί στον υπόκοσμο της σουηδικής πρωτεύουσας. Αυτό το αντισυμβατικό βιβλίο, το πρώτο μέρος της τριλογίας ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΝΟΥΑΡ, καθιέρωσε τον Γενς Λαπίντους ως έναν από τους πιο σημαντικούς συγγραφείς αστυνομικής λογοτεχνίας στη Σουηδία και στον κόσμο.

CRIME

www.psichogios.gr/crime

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-774-2

9 789604 967742

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 11425